

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 124.552 van 23 oktober 2003  
in de zaak A. 129.498/VII-28.398.**

In zake :       1. Carlos ANCKAERT,  
                  2. Bernard MEYFROODT,  
                  die woonplaats kiezen bij  
                  Advocaat V. TOLLENAERE,  
                  kantoor houdende te GENT,  
                  Koning Albertlaan 128

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,  
dat woonplaats kiest bij  
Advocaat J. NIJS,  
kantoor houdende te DENDERMONDE,  
Noordlaan 82-84.

tussenkommende partij :

de n.v. UTEXBEL,  
die woonplaats kiest bij  
Advocaten J. GHYSELS en P. FLAMEY,  
kantoor houdende te BRUSSEL,  
Aarlenstraat 25.

---

**DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat Carlos ANCKAERT en Bernard MEYFROODT op 18 november 2002 hebben ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 10 september 2002 van de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Landbouw houdende uitspraak over het beroep tegen de beslissing van 2 juni 1994 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen houdende het verlenen van de vergunning aan de n.v. UTEXBEL, om een weverij en een stukververij gelegen te 9600 Ronse, C. Snoecklaan 30, verder te exploiteren en uit te breiden;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 4 september 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 september 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat V. TOLLENAERE, die verschijnt voor verzoekers, van Advocaat J. DE CONINCK die, loco Advocaat J. NIJS, verschijnt voor de verwerende partij en van Advocaten J. GHYSELS en P. FLAMEY, die verschijnen voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat met een verzoekschrift van 16 december 2002 de n.v. UTEXBEL, houder van de bestreden vergunning, heeft gevraagd in de debatten te mogen tussenkomen; dat haar verzoek kan worden ingewilligd;
2. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

Op 11 december 1964 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen aan de n.v. UTEXBEL een exploitatievergunning om te Ronse aan de Zonnestraat "een machinale weverij te exploiteren met electromotoren van 1 tot 10 en van meer dan 10 kW, een luchtcompressor, twee hoogspanningscabines met drie statische transformatoren van 500, 250 en 30 KVA/10.000/230V, alsmede om 55.000 liter zware fuel en 2.900 liter lichte fuel in twee bovengrondse houders te stapelen". De vergunning wordt verleend voor een termijn van dertig jaar.

Bij besluit van 1 februari 1974 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen wordt aan de n.v. UTEXBEL een vergunning verleend voor de exploitatie van een ververij, voor een termijn verstrijkend op 11 december 1994.

Bij besluit van 1 juni 1988 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen worden bijkomende vergunningsvoorwaarden opgelegd inzake geluid en trillingen. Dit besluit wordt op 29 augustus 1991 in beroep

bevestigd door de gemeenschapsminister van leefmilieu, natuurbehoud en landinrichting.

Gelet op het verstrijken van de lopende vergunningen op 11 december 1994, dient de n.v. UTEXBEL op 10 januari 1994 een milieuvergunningsaanvraag in voor het "hernieuwen van een vergunning voor een bestaande inrichting" en een uitbreiding door een "magazijn afgewerkte produkten weverij". Blijkens bijlage 3 bij de milieuvergunningsaanvraag wordt het voorwerp van de exploitatie als volgt omschreven :

"De aanvraag heeft betrekking op de verlenging van de uitbatingsvergunning van de afdelingen stukververij (gelegen C. Snoecklaan 30) en weverij (gelegen Zonnestraat 78). De huidige vergunning dateert van 11 december 1964 en werd verleend voor een periode van 30 jaar. De inrichting bestaat uit twee delen : een weverij en een stukververij. In de weverij worden de garens tot stof verweven. Deze stof wordt dan in de stukververij geleverd en nabehandeld".

Op 2 juni 1994 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen de gevraagde vergunning, voor een termijn verstrijkend op 1 januari 2011. De milieuvergunning wordt afhankelijk gemaakt van een reeks algemene en sectorale milieuvoorwaarden, alsook van een aantal bijzondere milieuvoorwaarden. Deze laatste hebben onder meer betrekking op afvalwaters, afvalstoffen en afvalolie. Voorts worden nog volgende bijzondere milieuvoorwaarden opgelegd :

"(...)

d. Het bepalen en het aanbrengen van de noodzakelijke brandpreventie- en brandbestrijdingsmiddelen gebeurt in overleg met en overeenkomstig het advies van de plaatselijke brandweerdienst.

(...)

g. Na de voltooiing van de uitbreidingsbouwwerken en ten laatste 1 jaar na de aanvang van de vermelde bouwwerken, dient een volledig akoestisch onderzoek uitgevoerd conform de Vlare II-voorwaarden. Bij overschrijding van de richtwaarden dient een saneringsplan met opgave van saneringstermijnen opgesteld en ter goedkeuring voorgelegd aan de heer Gouverneur, het Bestuur Milieuvergunningen en de Stad Ronse.

h. De exploitant dient steeds de nodige maatregelen te nemen om geurhinder te voorkomen".

Met een aangetekend schrijven van 14 juli 1994 tekent eerste verzoeker, Carlos ANCKAERT, "voor het buurtcomité Maghermanlaan" bij de Gemeenschapsminister bevoegd voor het leefmilieu beroep aan tegen het besluit van de bestendige deputatie van 2 juni 1994.

Eerste verzoeker is woonachtig in de Mérodestraat , nr. 66, tweede verzoeker in de Maghermanlaan, nr. 68.

Op 12 december 1994 wordt het beroep gedeeltelijk gegrond verklaard, in die zin dat een aantal bijzondere voorwaarden worden opgelegd. De milieuvergunning wordt verleend, met toepassing van artikel 45, §§ 6 en 7, van de stedenbouwwet van 29 maart 1962, ingevoegd bij het decreet van 23 juni 1993 houdende aanvulling met een artikel 88 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw.

Bij arrest nr. 54.031 van 27 juni 1995 wordt de tenuitvoerlegging van het besluit van 12 december 1994 geschorst; bij arrest nr. 104.125 van 28 februari 2002 wordt het besluit vernietigd.

Bij het hernemen van de procedure worden volgende adviezen verleend:

- de OVAM adviseert gunstig;
- de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen adviseert aanvankelijk (29 april 2002) ongunstig maar wijzigt haar advies later (22 mei 2002) naar een gunstig advies voor een termijn van vijf jaar met het oog op herlocalisatie (toepassing van artikel 43, §§6 en volgende van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening);
- de Vlaamse Milieumaatschappij adviseert voorwaardelijk gunstig, voor een beperkte termijn, en vraagt het bedrijf op te leggen de lozing af te koppelen van de riolering om over te gaan op lozing op oppervlaktewater;
- de afdeling Milieuvergunningen adviseert gedeeltelijk gunstig;
- de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie tenslotte adviseert gunstig voor een termijn van vijf jaar met het oog op herlocalisatie, zij het met een aantal wijzigingen en op te leggen voorwaarden en niet voor de gevraagde waterzuiveringsinstallatie.

Op 10 september 2002 wordt de bestreden beslissing genomen. De gevraagde milieuvergunning wordt grotendeels verleend, dit voor een termijn van vijf jaar. De bepalingen van het besluit van de bestendige deputatie van 2 juni 1994 worden deels bevestigd en deels gewijzigd. Artikel 2 van het beschikkend gedeelte bepaalt dat de beroepen beslissing als volgt wordt gewijzigd :

- "1. In artikel 1 wordt het volgende geschrapt :  
3.7.3.(1) Biologische waterzuiveringsinstallatie met buffertank (5.400 m<sup>3</sup>), actief slibbekken (3.400 m<sup>3</sup>) en bezinktank (900 m<sup>3</sup>).
2. In artikel 1 wordt het volgende geschrapt :  
3.2.(3) Lozen van normaal huisafvalwater in oppervlaktewater  
"(3 m<sup>3</sup>/h; 72 m<sup>3</sup>/d),  
en vervangen door :

Lozen van huishoudelijk afvalwater in de openbare riolering (3 m<sup>3</sup>/h; 72 m<sup>3</sup>/d).

3. In artikel 1 wordt het volgende geschrapt :  
17.3.6.2(2) Opslag van 50.000 ton lichte stookolie en 100.000 ton zware stookolie,  
en vervangen door :  
Opslag van 50 m<sup>3</sup> en 100 m<sup>3</sup> lichte stookolie.
4. Aan artikel 1 wordt een §2 toegevoegd, luidend als volgt :  
§2 De vergunning wordt geweigerd voor :  
Een biologische waterzuiveringsinstallatie met buffertank (5.400 m<sup>3</sup>), actief slibbekken (3.400 m<sup>3</sup>) en bezinktank (900 m<sup>3</sup>).
5. Artikel 2 wordt geschrapt en vervangen door :  
Artikel 2 : Deze milieuvergunning wordt verleend voor een termijn van 5 jaar, ingaande op de datum van ondertekening van onderhavig ministerieel besluit met uitzondering van de lozing van bedrijfsafvalwater in de openbare riolering, die wordt vergund voor een periode van 2 jaar, eveneens ingaande op de datum van ondertekening van onderhavig ministerieel besluit.
6. In sub 3 van artikel 3 (a. met betrekking tot de afvalwaters) worden de opgelegde lozingsnormen en dagvrachten en punt f :  
f. Het bedrijf sluit op eigen kosten aan op de afvalwatercollector zodra mogelijk,  
geschrapt en vervangen door :
  - a. In afwijking en/of ter aanvulling van de algemene en/of sectorale lozingsnormen, mogen volgende gehalten aan verontreinigde stoffen niet worden overschreden :
    - CZV/BZV <4
    - BZV/N >4
    - BZV/P >25
    - BZV : 1.500 mg/l en 1.300 kg/dag
    - CZV : 5.500 mg/l en 4.400 kg/dag
    - N<sub>tot</sub> : 170 mg/l en 110 kg/dag
    - P<sub>tot</sub> : 10 mg/l en 10 kg/dag
    - Zn : 1 mg/l
    - Ni : 0,05 mg/l
    - Cr : 0,05 mg/l
    - Hg : 0,0005 mg/l
    - Cd : 0,01 mg/l
    - PAK's : 1 µg/l;

f. De exploitant dient binnen een termijn van 6 maanden na de ondertekening van het ministerieel besluit aan de afdeling Milieuvergunningen en de Vlaamse Milieumaatschappij een rapport voor te leggen waarin de resultaten staan van een onderzoek om het bedrijfsafvalwater ofwel zelf te zuiveren en te lozen op oppervlaktewater ofwel mee te participeren in de uitbouw van de noodzakelijke zuiveringscapaciteit op de RWZI Ronse. Dit rapport bevat tevens een tijdspad voor de verschillende stappen ter realisatie van de door het bedrijf verkozen optie voor zuivering van het afvalwater.

7. Het punt g van sub 3 van artikel 3 wordt vervangen door de volgende bepalingen :

De geluidsemissie van de inrichting dient dermate te worden gereduceerd dat het specifiek geluïsniveau ter hoogte van de woningen :

- gelegen langs de Maghermanlaan nog maximum 35 dB(A) bedraagt overdag;
- gelegen langs de Zonnestraat nog maximum 40 dB(A) bedraagt overdag.

De exploitant dient aan de hand van een nieuwe actualisering van de geluidsstudie aan te tonen dat hij voldoet aan deze voorwaarden. Dit rapport

wordt door de exploitant in drie exemplaren toegestuurd, binnen een termijn van 6 maanden na de ondertekening van het ministerieel besluit, aan de vergunning-verlenende overheid, die het ter beoordeling en goedkeuring voorlegt aan de afdelingen Milieuvergunningen en Milieu-inspectie.

8. sub 3 van artikel 3 wordt aangevuld met volgende bijzondere voorwaarden :

i. De exploitant dient jaarlijks een controle door de brandweer te laten uitvoeren. Het brandweerverslag dient ter beschikking te worden gehouden van de toezichthoudende overheid;

j. De exploitant toont binnen een termijn van 6 maanden na de ondertekening van dit ministerieel besluit, aan de hand van emissiemetingen, aan dat hij voldoet aan de luchtmissienormen van titel II van het Vlarem.

Bovendien wordt door een erkend milieudeskundige in de discipline lucht een geuronderzoek uitgevoerd, dat minstens bestaat uit volgende aspecten :

- de uitvoering of haalbaarheid van de maatregelen uit het rapport van 4/4/1996 wordt geëvalueerd,
- determinatie van eventuele andere geurbronnen
- evaluatie of er voldoende procesgeïntegreerde maatregelen genomen zijn om het ontstaan van geuremissies te vermijden
- bepaling van de producten die problematisch zijn voor geurvorming
- eventuele noodzaak tot bijkomende emissiemetingen.

Op basis van deze gegevens besluit de deskundige of er bijkomende geurbestrijdingstechnieken moeten overwogen worden, die overeenstemmen met de beste beschikbare technieken om de geuremissies te beperken.

Beide rapporten worden door de exploitant in drie exemplaren toegestuurd, binnen een termijn van 6 maanden na de ondertekening van dit ministerieel besluit, aan de afdelingen Milieuvergunningen en Milieu-inspectie en aan de VMM. Het geuronderzoek moet goedgekeurd worden door deze instanties.

k. De ingang aan de zijde van de Maghermanlaan wordt exclusief gebruikt voor de aanvoer van goederen en mag dus niet gebruikt worden als uitrit. Bovendien worden de Merodestraat en Puissantstraat maximaal vermeden bij de aanvoer van goederen. De exploitant geeft hiervoor de nodige onderrichtingen aan zijn leveranciers en aan de transporteurs die het eventueel zelf tewerkstelt. De exploitant houdt de nodige documenten die het bewijs leveren dat onderrichtingen zijn gegeven en dat het toeziet op de naleving ervan, ter inzage van de toezichthoudende ambtenaren.

1. Elke aan- en afvoer van goederen is verboden voor 7 uur en na 19 uur.

m. Indien een weefgetouw wordt vervangen, worden de nodige maatregelen genomen om de voortplanting van trillingen afkomstig van het nieuwe getouw maximaal te verhinderen (door een 'zwevende opstelling').

n. De exploitant installeert tegen 1 januari 2003 een overlegcommissie die aan volgende minimale criteria dient te beantwoorden :

Inzake samenstelling

- Begeleiding door een communicatiedeskundige aangesteld door het bedrijf
- Max. 2 vertegenwoordigers van het stadsbestuur van Ronse
- Max. 1 vertegenwoordiger(s) van de Bestendige Deputatie
- 4 vertegenwoordigers van de omwonenden, namelijk telkens 1 vertegenwoordiger van de volgende straten : Zonnestraat, Maghermanlaan, Jan van Nassaustraat en de Merodestraat; hiertoe uitdrukkelijk gemandateerd door de stedelijke Milieu- en Natuurraad; omwonenden die belangstelling hebben voor deelname aan deze commissie dienen hun kandidatuur te richten aan de voorzitter van de gemeentelijke Milieu- en Natuurraad; deze Milieu- en Natuurraad oordeelt over de kandidaturen en zorgt voor een representatieve vertegenwoordiging;
- Max. 2 vertegenwoordigers van de exploitant

- Desgevallend kunnen erkende milieudeskundigen of vertegenwoordigers van betrokken afdelingen van AMINAL op vergaderingen van deze commissie uitgenodigd worden.

#### Inzake vergaderfrequentie

De exploitant van de inrichting is ertoe gehouden de leden van de commissie minstens 2 maal per jaar op te roepen voor overleg. Bijkomende vergaderingen kunnen doorgaan op vraag van de vertegenwoordigers van de omwonenden. Van elke vergadering ontvangen de leden en de voorzitter van de stedelijke Milieu- en Natuurraad een goedgekeurd verslag.

#### Inzake doelstelling

Deze overlegcommissie heeft als minimale doelstelling de klachten van omwonenden te inventariseren, mogelijkheden ter oplossing voor te stellen, en de omwonenden en de overheden in te lichten over de reeds gevoerde en de te voeren milieupolitiek.

Er dient een register van alle klachten bijgehouden te worden.

Deze commissie kan of mag geenszins een vervangende toezichtstaak uitoefenen.

#### Inzake inzagerecht

Minstens volgende documenten dienen deze commissie ter beschikking gesteld :

1. de meetgegevens van de volgens VLAREM verplichte metingen
2. het milieujaarverslag
3. het klachtenregister
4. de rapporten van studies opgelegd conform de bijzondere voorwaarden uit de milieuvergunning(en).

o. Het bedrijf stelt een communicatieplan op, met medewerking van een communicatiedeskundige en legt dit tegen 1 januari 2003 ter goedkeuring voor aan de afdeling Milieuvergunningen.

p. Het bedrijf laat door een erkend milieudeskundige in de discipline oppervlaktewater een onderzoek uitvoeren naar :

- de grondstoffen en technieken in het productieproces die de aanwezigheid van PAK's in het bedrijfsafvalwater veroorzaken (stofstroomanalyse)
- de werkelijke concentratie aan PAK's in het bedrijfsafvalwater over een voldoende lange tijdspanne (meetprogramma)
- de mogelijke reductiemaatregelen (sanering aan de bron, substitutiebeleid, zuiveringsmethodes voor PAK's, ...).

Dezelfde methodologie wordt ook toegepast voor mono-aromatische koolwaterstoffen, fenolen (met bijzondere aandacht voor nonylfenol en nonylfenoethoxylaate) en gebromeerde difenylethers.

Het rapport van dit onderzoek wordt binnen het jaar na datum van het ministerieel besluit ter goedkeuring voorgelegd aan de Vlaamse Milieumaatschappij en de afdelingen Milieuvergunningen en Milieu-inspectie.";

2. Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoekers in hun verzoekschrift aanvoeren wat volgt :

"De verzoekende partijen lijden beiden als gevolg van de tenuitvoerlegging van het bestreden ministerieel besluit een evident moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Uit de feitenuiteenzetting hiervoor en de stavende stukken van de verzoekende partijen blijkt genoegzaam dat de verzoekende partijen bovenmatige hinder (geluid, geur, verkeer van personeel en vrachtvervoer, visueel en als gevolg van de lozing van het bedrijfsafvalwater) lijden. Brevitatis causa wordt in dit verband verwezen naar de feitenuiteenzetting hiervoor en de stavende stukken met o.a. de talrijke en aanhoudende, en overigens gegronde klachten en bezwaren van de respectieve verzoekende partijen. Deze bewezen hinder is inherent aan de - vergunde - exploitatie van de inrichting.

Door de bestreden milieuvergunning - te onderscheiden van een herlocalisatievergunning (supra) - zullen de toekomstige klachten en bezwaren van de verzoekende partijen in verband met de (vergunde) exploitatie nog minder geloofwaardigheid verkrijgen en zal er zodoende, zo mogelijk, nog minder gevolg aan word(en) gegeven dan in het verleden al het geval was. Ook de kanalisatie van deze klachten middels een overlegcommissie, samen te stellen door de stedelijke milieuraad, zal daar toe bijdragen, al was het maar omdat de samenstelling van die commissie niet in handen is van de buurtbewoners zelf, maar wel in handen van het textielbedrijf en de stad Ronse, althans haar adviesorgaan (de milieuraad). Deze commissie mag dan wel opgericht worden "onverminderd de bevoegdheden van de toeziende overheden", het zal zonder twijfel leiden tot de houding van deze laatste overheden waarbij het zogenaamde overleg binnen deze commissie, geleid door een communicatiedeskundige aangesteld door het textielbedrijf, zal worden afgewacht alvorens desgevallend maatregelen zelfs maar zouden overwogen worden.

De bestreden milieuvergunning legt ook zoveel onderzoeken op (geluid, geur, emissie, afvalwater...) dat de klachtenbehandeling in de toekomst ook daarvan zal afhankelijk worden gesteld derwijze dat de bestrijding ervan op zich zal laten wachten zodat de hinder in de toekomst zich zal blijven manifesteren zonder dat zal worden ingegrepen om die hinder meteen de kop in te drukken en dat niettegenstaande het feit dat de milieuvergunningsvoorwaarden ('als garanties') werden opgelegd om die hinder (onmiddellijk) tot een aanvaardbaar niveau te herleiden.

De opgelegde maatregelen om de hinder van het vrachtvervoer (voor een verwerking van 1.900 ton grondstoffen) en het personeelsverkeer (580 personeelsleden waarvan 491 in een vierploegenstelsel) zijn geenszins van aard om deze verkeershinder in te dijken. Het verbod van vrachtvervoer tussen 19 u en 7 u in een volcontinu werkend bedrijf is niet te handhaven. Het gebod aan het textielbedrijf om het vrachtvervoer langs de de Merodestraat en de Puissantstraat maximaal te vermijden evenmin. Het gebod van exclusief gebruik van de ingang aan de Maghermanlaan voor de aanvoer van goederen door vrachtwagens is door de inrichting van parking en in- en uitrit aan de C. Snoecklaan onuitvoerbaar. Een vierploegenstelsel voor 491 personeelsleden in een volcontinu werkend bedrijf met twee parkings aan de Maghermanlaan en één aan de C. Snoecklaan betekent dat de verzoekende partijen dag in dag uit, overdag zowel als overnacht, tijdens de week en tijdens het weekend en feestdagen, elke dag opnieuw op verschillende tijdstippen geconfronteerd worden met aanzienlijk personeelsverkeer naar en van het werk.

Het spreekt voor zich dat deze zeer reële bovenmatige hinder in de diverse vormen een nefaste invloed heeft op de gezondheid van de verzoekende partijen

en hun gezinnen, op een rustig woongenot waar zij ingevolge de gewestplanbestemming recht op hebben, op de waarde van hun eigendom/gezinswoning. Het hoeft geen betoog dat de aanwezigheid van het textielbedrijf en de exploitatie ervan met daaraan inherent verbonden al deze vormen van hinder een aanzienlijke (vrije) tijdsbesteding vergen van de verzoekende partijen (formuleren van klachten, zich voortdurend informeren over de evolutie van de vergunningstoestand van het bedrijf, van hun gerechtvaardigde klachten enz.) die bovendien ook aanzienlijke geldelijke middelen vergen enkel in hun streven naar datgene waar zij recht op hebben : een woongenot conform de gewestplanbestemming, het grondrecht op een gezond leefmilieu enz.

Volledigheidshalve dient gesteld dat de (latere) enkele nietigverklaring van het bestreden besluit dit MTHEN niet zal wegnemen of herstellen en de schorsing van de tenuitvoerlegging zich om die reden dan ook opdringt.

Bovendien wordt er op gewezen dat de middelen een hoge graad van ernst vertonen derwijze dat het ingeroepen MTHEN voor de hand ligt.

Tot slot verwijzen de verzoekende partijen naar 's Raads arresten nr. 53.176, nr. 54.031 en nr. 91.184.";

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota antwoordt dat de schorsing van de bestreden beslissing niet het door verzoekers beoogde resultaat kan hebben, omdat bij schorsing de door de bestendige deputatie verleende vergunning weer uitwerking zou krijgen, dat de bijlagen gevoegd aan de akte houdende de vordering tot schorsing geen stukken bevatten waaruit blijkt dat de hinder veroorzaakt door de exploitatie van het textielbedrijf een nefaste invloed heeft op de gezondheid van verzoekers en hun gezinnen, dat nochtans, en indien hun beweringen met de werkelijkheid zouden samenvallen, het vrij eenvoudig is om desbetreffende medische attesten voor te leggen, dat het tijd- en geldverlies opgelopen als gevolg van het verzet van verzoekers tegen de verdere exploitatie van het bedrijf een niet ernstig nadeel is en louter van pecuniaire aard zodat herstel bij equivalent voor de justitiële rechter kan afgedwongen worden, dat de ernst van de middelen los staat van het aangevoerde nadeel; dat zij tenslotte opmerkt dat verzoekers geen politionele klachten neerleggen maar enkel onbewezen eenzijdige klachtbrieven;

2.3. Overwegende dat de tussenkomende partij in haar verzoekschrift tot tussenkomst opmerkt dat verzoekers enerzijds een uiteenzetting van de feiten van meer dan vijftig pagina's aanbrengen, maar anderzijds voor de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel menen zich te kunnen beperken tot een verwijzing naar die feiten en stavingsstukken; dat zij betoogt dat het geenszins volstaat zich te beperken tot het weergeven van vaagheden en algemeenheden; dat een verzoeker concrete gegevens dient aan te brengen die erop wijzen dat hij een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of dreigt te ondergaan en dat het niet volstaat te verwijzen naar de uiteenzetting van de feiten en de tussenkomende partij

te verplichten binnen een korte tijdspanne van vijftien dagen uit die feitelijke uiteenzetting van vijftig bladzijden te distilleren wat verzoekers zouden aanmerken als moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat de tussenkomen partij op haar beurt verwijst naar haar uiteenzetting van de feiten, meer bepaald naar haar weerlegging van de voorstelling van zaken door verzoekers; dat zij desbetreffend stelt dat de neergelegde stavingsstukken enkel eenzijdige klachten bevatten, maar geen vaststellingen en dat de milieu-inspectie de aan haar gerichte klachten blijkbaar heeft onderzocht, maar er geen gevolgen aan verbonden; dat wat de aangevoerde verkeershinder betreft de tussenkomen partij doet gelden wat volgt :

"Ook betreffende de beweerde hinder van het vrachtvervoer spannen verzoekende partijen de kar vóór het paard. Verzoekende partijen gaan er immers zomaar van uit dat de opgelegde maatregelen niet zullen worden nageleefd en dat zij daarom hinder zullen ondervinden. In de eerste plaats valt niet in te zien waarom de vergunningsvoorwaarden niet zouden worden nageleefd. In de tweede plaats is de bewering als zou het gebod van exclusief gebruik van de ingang aan de Maghermanlaan voor de aanvoer van goederen door vrachtwagens door de inrichting van parking en in- en uitrit aan de C. Snoecklaan onuitvoerbaar (...) zijn, flagrant onjuist. Dit werd reeds weerlegd door de bijgevoegde foto's van de uitrit aan de C. Snoecklaan. Daarenboven is (het) al dan niet naleven van de opgelegde vergunningsvoorwaarden een zaak van de bevoegde overheden. De beweerde hinder die zou voortvloeien uit de gebeurlijke niet-naleving van de opgelegde voorwaarden vloeit uiteraard niet voort uit de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit dat die voorwaarden oplegt.

Het nadeel dat verzoekende partijen derhalve opwerpen is louter hypothetisch en vaag, niet ernstig en daarenboven vloeit het niet voort uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit zelf - doch enkel uit de opvolging van de bij het bestreden besluit opgelegde voorwaarden".

dat, wat de beweerde waardedaling van verzoekers eigendommen en de kosten van hun acties tegen de exploitatie betreft, de tussenkomen partij antwoordt dat het gaat om een financieel nadeel dat gemakkelijk herstelbaar is; dat zij daarenboven de vraag stelt of dit "nadeel" niet eerder te wijten is "aan de belligerente en querulante houding van verzoekende partijen dan aan de exploitatie van de kwestieuze inrichting"; dat zij er op wijst dat de beweerde nefaste invloed op de gezondheid van verzoekers geenszins aannemelijk wordt gemaakt, dat verzoekers in hun dossier geen enkel stuk, zelfs geen medische attesten nopens hun gezondheidstoestand neerleggen die hun beweringen zelfs maar aannemelijk maken en dat zij bovendien er op speculeren dat de beoordeling van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel op identiek dezelfde manier zou verlopen als ten tijde van het schorsingsarrest nr. 54.013 van 27 juni 1995, terwijl ondertussen zeven jaren zijn verstreken en alle mogelijke maatregelen door het bedrijf werden genomen om hinder te vermijden; dat de

tussenkomen de partij de Raad van State uitnodigt tot een plaatsbezoek; dat ze nog stelt dat de ernst van de middelen en het aangevoerde nadeel twee verschillende zaken zijn, dat bij eventuele schorsing de in eerste aanleg verleende vergunning zou herleven en dat ook de hoop op een snelle heroverweging van de bestreden beslissing ijdel is, omdat het administratief beroep eigenlijk onontvankelijk moet worden bevonden; dat zij tenslotte "in zeer ondergeschikte orde" om een belangenafweging verzoekt met de volgende vraag :

"weegt één klager met zijn metgezel op tegen de gevolgen van een stopzetting der activiteiten : werkloosheid van  $\pm$  1300 personeelsleden?";

2.4. Overwegende dat de tussenkomen de partij terecht doet gelden dat het niet opgaat om ter adstructie van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel te verwijzen naar een negenenveertig pagina's tellende uiteenzetting van de feiten en de zeer talrijke bij het verzoekschrift gevoegde stukken en alsdan het aan de andere partijen en aan de Raad van State over te laten om daaruit de concrete elementen te distilleren die voor verzoekers als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zouden kunnen worden aangemerkt; dat evenmin de loutere verwijzing naar vroegere arresten in de plaats kan komen van de krachtens artikel 8, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voorgeschreven uiteenzetting omtrent het moeilijk te herstellen ernstig nadeel bij de onderhavige schorsingsprocedure, des te meer daar sedert het arrest nr. 54.031 van 17 juni 1995 houdende de schorsing van de tenuitvoerlegging van de milieuvergunning van 12 december 1994 de exploitatie talrijke wijzigingen onder meer vanuit het oogpunt van hinderbeperking heeft ondergaan en er met het bestreden besluit nog bijkomende hinderbeperkende maatregelen worden opgelegd; dat verzoekers niet aannemelijk maken dat de opgelegde milieuvergunningsvoorwaarden door de tussenkomen de partij niet zullen worden nageleefd; dat integendeel, de tussen-komen de partij documenten neerlegt waaruit prima facie kan worden afgeleid dat uitvoering wordt gegeven aan de in het bestreden besluit opgelegde rapporten, studies en onderzoeken; dat verzoekers evenmin aannemelijk maken dat de overlegcommissie die door de exploitant moet worden geïnstalleerd, en bestaande uit een communicatiedeskundige aangesteld door het bedrijf, vertegenwoordigers van het stadsbestuur (maximum 2), van de bestendige deputatie (maximum 1), van de omwonenden (4), van de exploitant (maximum 2) en aan wiens vergaderingen ook erkende milieudeskundigen of vertegenwoordigers van AMINAL kunnen deelnemen, haar minimale doelstelling, te weten het inventariseren van de klachten van de omwonenden, het voorstellen van

mogelijke oplossingen en het inlichten van de overheden over de reeds gevoerde milieupolitiek, niet zal kunnen verwezenlijken; dat de overige arresten naarwaar in het verzoekschrift wordt verwezen enerzijds een bouwvergunning en anderzijds een gewestplanwijziging betreffen en derhalve niet relevant zijn bij de beoordeling van de ernst van het nadeel ten gevolge van de bestreden milieuvergunning;

Overwegende dat, behoudens wat de verkeershinder betreft, verzoekers zich beperken tot een opsomming van diverse hinderaspecten zonder enige concrete toelichting en precisering wat hun persoonlijke woonsituatie betreft;

Overwegende, wat de aangevoerde verkeershinder betreft, dat verzoekers beweren dat de vergunningsvoorwaarden houdende het verbod van vrachtverkeer tussen 19 h en 7 h en het gebod tot het maximaal vermijden van vrachtverkeer langs de Merodestraat en de Puissantstraat onuitvoerbaar zijn, zonder dat zij evenwel toelichten waarom dat zo zou zijn; dat zij in hun verzoekschrift ook niet aantonen waarom door "de inrichting van parking en in- en uitrit aan de C. Snoecklaan" het gebod van exclusief gebruik van de ingang aan de Maghermanlaan voor de aanvoer van goederen door vrachtwagens, waardoor het zware verkeer niet meer "de bewoning langs de Maghermanlaan" hoeft te passeren, onuitvoerbaar zou zijn; dat, wat de beweerde hinder veroorzaakt door het personeelsverkeer betreft, verzoekers in hun verzoekschrift niets zeggen omtrent de situering van de twee parkings aan de Maghermanlaan en de parking aan de C. Snoecklaan ten opzichte van hun woningen en omtrent de weg die de meeste werknemers gebruiken om met hun wagen van en naar die parkings te rijden; dat immers de inrichting via verschillende wegen kan worden bereikt en dat bovendien ter terechtzitting is gebleken dat een vrij groot aantal werknemers van het bedrijf woonachtig zijn in de Zonnestraat waaraan het bedrijf ook paalt; dat ook geen toelichting wordt verschaft betreffende het aandeel van het personeelsverkeer in de totale verkeersdruk in de omgeving; dat verzoekers aldus nalaten aan te tonen dat het personeelsverkeer naar het bedrijf voor hen een niet aanvaardbare hinder teweegbrengt;

Overwegende, tenslotte, dat om de schorsing van de tenuitvoerlegging van een akte te kunnen bevelen er cumulatief aan twee grondvoorwaarden moet zijn voldaan, namelijk het aanvoeren van een ernstig middel dat tot de vernietiging van de aangevochten akte kan leiden en het berokkenen van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte; dat het in casu gaat om twee onderscheiden voorwaarden; dat de afwezigheid van een

moeilijk te herstellen ernstig nadeel volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen zonder dat "de ernst van de middelen" moet worden onderzocht; dat verzoekers dan ook niet nuttig naar de "ernst van de middelen" kunnen verwijzen ter adstructie van het aangevoerd moeilijk te herstellen ernstig nadeel;

3.5. Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State gestelde schorsingsvoorwaarde; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. UTEXBEL in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

### **Artikel 2.**

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

### **Artikel 3.**

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig oktober tweeduizend en drie, door :

|       |               |                  |
|-------|---------------|------------------|
| Mevr. | M.-R. BRACKE, | kamervoorzitter, |
| Mevr. | A. WIJNANTS,  | griffier.        |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**A. WIJNANTS.**

**M.-R. BRACKE.**